

Puček Juraj
Saukuličová Olga
Sepeši Pavel
Schottertová Edita
Schwinger Alexander
Sill Gabriel
Skala Jozef
Strebingerová Renáta
Svatíková Dana
Šimková Marta
Uramová Mária
Urbanová Zuzana
Valachovičová Dagmar
Vidovič Dušan
Voleková Viera
Vöröšová Jarmila

Trieda : 4. C
Triedny profesor:
Augusta Halmayová

Bayer Juraj
Bachratý Pavol
Blahutiak Pavol
Čanecký Miroslav
Čemanová Mária
Dílik Milan
Drevenák Ján
Ficek Anton
Girgaš Michal
Hrušecký Pavol
Hajabačová Marta
Jancová Magda
Jankovičová Jarmila
Jaššová Olga
Jaura Boris
Jaurová - Bliznáková Mária
Kasana Jozef
Kocsis Štefan
Kolenová Libuša
Kučera Peter
Lackovič Milan
Macharová Jozefína
Malcherová Jarmila
Mečárová Emília
Michalec Jozef
Mócová Helena
Nikodémus Juraj
Nyíri František
Šaradinová Irena
Perichta Pavel
Poláček Pavel
Puliš Milan
Reichová Božena
Schotter Otakar
Somorovský Peter
Stejskalová Daniela

Zo spomienok PhDr. Gabriely Topľanskej, rod. Haringovej

Na našej triede, ktorej triednou profesorkou bola p. Ľudmila Sílešová je snáď zaujímavý ten fakt, že sa nielen stretávame každých 5 rokov, ale aj medzi tým napr. teraz v júni po 23 rokoch. Nie sú to stretávky iba oného známeho zdravého jadra triedy, ale väčšiny z kolektívu. Neviem, či ešte je z absolventov podobná trieda ako je naša. Boli sme fantastický kolektív a dodnes sme takým zostali. Máme medzi sebou rovnako čerstvé mamičky ako aj čerstvé babičky, aj keď sme na poslednom stretnutí zistili, že je niekto bez práce, začali sme rozmýšľať ako tomu človeku pomôcť z tejto situácie. Môj manžel, ktorý bol na takomto stretnutí prvý raz, povedal všetkým prítomným, že si ani neuvedomujeme, čo máme - v tom pocite spolupatričnosti, prítalstva, o ktorý sa v poslednom rade zaslúžila naša druhá mama - triedna profesorka p. Sílešová. Je mnoho vecí, ktoré nám táto škola dala, osobne veľmi ťažko by sa mi hľadalo to, čo mi vzala. Pamätám sa na dobu, keď sa len odovzdávali prihlášky na strednú školu a moja triedna učiteľka bola nesmierne nešťastná, že som si dávala prihlášku na SHŠ. Bola presvedčená už vtedy, že zo mňa bude novinárka, a preto presviedčala aj mojich rodičov, aby som šla študovať na gymnázium a potom žurnalistiku. Presviedčanie síce nepomohlo, ale k žurnalistike som sa vlastnou obklúkou dostala rovnako. Dnes je to už 19. rok, čo pracujem v najväčšom z médií u nás - v STV. Nech to vyzeralo v tých časoch akokoľvek bláznivo - spískali sme na škole časopis - Ohnisko - , ktorý nepatril k tým márnym - bol schopný konkurovať gymnaziálnym časopisom v kraji. A tá práca nás strašne bavila. Vytvoril sa kolektív študentov a profesoriek a nezáležalo na čase a práci , pretože pre nás to bola zábava. Neviem, aký osud stihol časopis, ani to, ako dlho vychádzal. Ale vzťahy medzi profesorkami Ričovskou, Kolenčiakovou /Varsíkovou /Gromanovou/ zostali. Keď dnes počujem v rozhlase alebo čítam v časopisoch mená Peter Uličný, či Jožo Dzurjak, spomeniem si na redakčnú radu nášho časopisu - pretože to sú bývalí členovia tejto redakčnej rady. Aj vďaka týmto vzťahom som aj počas štúdií na vysokej škole bola snáď častejšie na hotelovej škole než kde inde, hoci moje ďalšie štúdium nemalo s hotelovou školou nič spoločné.

Aj tu sa opakovala situácia zo základnej školy - opätovne som si vybrala štúdium , ktoré nik z vedenia školy nechápal. Pamätám sa na výrok zástupcu riaditeľa, keď držal v ruke moju prihlášku na VŠ - estetika - slovenčina na FFUK - " To budeš posudzovať esteticky studené misy?" Neposudzovala som síce estetickú kvalitu mäs, ale rovnako som handicap, že nemám gymnázium klasického typu, ale SHŠ, nepociťovala. Nie je to paradox - ale dodnes mi v práci štúdium na tejto škole pomáha. Pracovné zaradenie šéfredaktora vyžaduje aj manažérsku prácu a ak veľkú časť z nej tvorí komunikácia so svetom a uzatváranie zahraničných, ale i domácich zmlúv, sú skúsenosti z takejto strednej školy vítané.

Šéfredaktor neznamená byť len "šéfom" redaktorov, ale zodpovedá za ekonomiku a mnohomiliónový rozpočet, a tu je každá skúsenosť dobrá, ak ju viete zúročiť. Vždy sa usmejem, keď sama seba počujem, ako na poradách citujem repliku Ing. Šišovského - rozpočet je zákon a má formu zákona. Zákonom života je aj fakt, že všetci stretne a uvedomujeme si to práve pri takýchto stretnutiach. Možno niekto povie, že práve pri týchto stretnutiach sa človek vracia do mladosti a spomienky ožívajú, sú to však len spomienky a